

Як допомогти дитині знайти своє покликання

"Мета, – каже Деймон, – складається із двох компонентів: по-перше, це те, що має сенс і значення для самої дитини, а не те, що кимось нав'язується їй. По-друге, це те, що має значення для всього світу. Це не може бути метою, що просто стосується мене, це повинно бути якимось чином залучено у світ, взаємодіючи з ним, намагаючись перетворити його та знайти в цьому сенс своєї значущості". Тобто не бажання змінити світ, а прийняття рішення зробити когось щасливим у результаті своєї роботи.

Річард Вейсборд, викладач Гарвардського університету, у своїй новій книзі "Батьки, якими ми збираємось бути» відобразив те, чого навчився в дітей, а саме ідеалістичного погляду на світ. Використовуючи ідею ідеалізму як «вірування та прагнення до кращого й більш справедливого світу", Вейсборд виявив, що більшість старшокласників хотіли би зробити свій внесок в існування світу в тому чи іншому масштабі, і що природа їх ідеалізму знаходиться під сильним впливом того, що вони щойно вивчили у школі. У коледжі ідеалізм часто формується виходячи з останніх актуальних подій – чи то Дарфурський міжетнічний конфлікт у Судані, чи СНІД в Африці. І багато дітей засмучуються через необхідність участі в реалізації проектів подібної (нав'язаної) тематики, які потрібні їм під час вступу в коледж. Вейсборд називає ці проекти "свого роду громадськими "олімпіадами", де учні змагаються між собою за складання профайла, який був би набагато кращим, ніж в інших".

Діти розвивають своє бачення мети вже в початковій школі або в юному дорослому житті. І хоча ви не можете примусити дитину знайти свою мету, але можете спрямувати її до неї. У сучасному світі без об'єднуючих рухів, боротьба це за громадянські права чи Друга світова війна, часто важко знайти щось, чим можна захопитись по-справжньому. Навіть ситуація з робочими місцями зараз дуже неоднозначна – діти не вливаються в сімейний бізнес, – відкладаються шлюби, ідея родини стає ще більш невловимою.

"Саме через те, що все так складно, дуже важливо, щоб дитина виробила хороший внутрішній компас, – каже Деймон. – Діти, які його не мають, дійсно лише безпорадно борсаються, тому що в житті немає нічого готового, до чого можна просто підійти і взяти його".

Тож як ви можете допомогти своїй дитині знайти мету? Ось кілька рекомендацій, які посприяють цьому почину.

Моделюйте це в родині

"Потужне бачення мети розвивається тоді, коли ти перебуваєш у родині, яка живе й дихає ідеалізмом і метою", – каже Вейсборд. За обіднім столом, при поході в церкву чи під час волонтерської діяльності розповідайте дітям про

свою роботу й цілі, розповідайте про те, чому для вас це важливо і що це означає для вас.

Заохочуйте їхні інтереси

Дізнайтесь у ваших дітей, чим вони цікавляться, чим захоплюються, й допоможіть слідувати цим інтересам, навіть якщо це зовсім не те, що ви собі уявляли або хотіли би бачити. По дорозі остерігайтесь "олімпіад", допоможіть вашим дітям знайти такі види діяльності, які дозволять їм домогтись реальних змін, навіть якщо це виявиться підходящим есе для коледжу.

Зрозумійте, що вони, швидше за все, за вами не підуть

"Більшість дітей, які мають чітке уявлення про цілі, не отримали його у своїх батьків, – каже Деймон, – але думка батьків має вирішальне значення в підтримці й мотивуванні на пошук мети".

Будьте наполегливими

Якщо ваша дитина не цілеспрямована й нічим не зацікавлена, хоча розмовляти з дітьми іноді важко – якщо ви станете тиснути на них для отримання додаткової інформації, вони можуть закритися. Проте Деймон рекомендує продовжувати делікатно натискати на них, і, рано чи пізно, вони відгукнуться. Зволікання – це не проблема. Кожному, щоби зрозуміти себе в такі моменти, потрібно більше часу.

"Батькам доводиться довго очікувати, – каже Деймон. – Будьте терплячими й наполегливими і продовжуйте пропонувати знову і знову, і з часом діти зможуть зробити свій вибір".